

saadan Tilslutning i Rigsdagen, at Regjeringen gif ind paa det ved privat Initiativ herom fremlagte Lovforslag, og saaledes fremkom Loven af 25de Juli 1867, der foreskrev, at efter 1869 skulde alle vordende Lærere egzamineres af samme Examenskommission.

Skjøndt det ogsaa under denne Examensordning har viist sig, at Eleverne fra Statsseminariet ved de afholdte Examineringer gennemgaaende have været betydelig bedre forberedte end baade Eleverne fra de private Seminariet og Privatistene — om end det maa erkjendes, at der er Fremgang med Hensyn til Examensudfaldet for Fri-seminarietnes Vedkommende (se herom medfølgende Bilag Nr. 1), — er det dog tilstrækkelig bekjendt, at Statsseminariet have betragtet denne Ordning som trykkende og hæmmende for deres Virksomhed. Der bliver gjort gjældende, at naar man ikke har berøvet Universitetet Retten til selv at afholde de afsluttende Examineringer, burde Seminariet, der ere og nødvendigvis maa være Skoler og ikke smaa Universiteter, have Ret til at holde Examen lige saa fuldt som Universitetet, de lærde Skoler og Realskolerne. Den nuværende Ordning medfører, siger man, at Seminaristene under deres Forberedelse i alt for høi Grad læse med Examen for Die i Stedet for med deres tilkommende Livsgjerning for Die. Der lægges Mærke til, siger man, hvad den enkelte Examinator særlig lægger Vægt paa, hvilke Spørgsmaal han pleier at stille, og hvilket Maal af Kundskaber han pleier at fordrø, og mange Elever ere, naar de mene at have tilegnet sig dette, ligegyldige for hvad der gaar ud derover, hvoraf Følgen bliver en mangelfuld og brudstykkeagtig Uddannelse. Fremdeles klages der fra Statsseminarietnes Side over, at det ofte har viist sig meget vanskeligt at gennemføre de nødvendige Forordninger til Disciplin hos Eleverne, i hvis Bevidsthed Opholdet paa Fri-seminariet staar som ganske anderledes frit og ubundet, og endelig er det blevet gjort gjældende, at den nu-

værende Ordning paa et enkelt Punkt stiller Statsseminarietne ligefrem ugunstigt i Forhold til Fri-seminarietne, idet Statsseminarietne kun maa optage Elever, som godtgjøre, at de have mindst 1 Aars Ovelse i at undervise, medens Fri-seminarietne ikke behøve at stille denne Forordning, da det tillades dem at indrette sig saaledes, at deres Elever fyldestgjøre denne Forordning under selve deres Ophold paa Seminariet. Trods alt dette og trods den ved Lov af 25de Marts 1871 skete Ordning af Seminarietlærernes Løn, efter hvilken disse Lærerposter ikke have været saa attraaede af universitetsdannede Mænd som tidligere, har det viist sig, at Statsseminarietne godt kunde optage Konkurrencen med Fri-seminarietne, saa længe der ikke var sket yderligere Ændringer i Bestemmelserne om Skolelærernes Uddannelse end de foran omtalte.

Anderledes synes Sagen derimod at stille sig, efterat det ved Anordningen af 30te August 1881 Post 10 er blevet bestemt, at den, som har bestaaet den almindelige Forberedelsesexamen, naar han inden 5 Aar indstiller sig til Skolelærereksamen, har Ret til, naar han ønsker det, at fritages for Prøve i Historie, Geografi, Mathematisk, Naturhistorie og Naturlære, saaledes at de Karakterer, han ved Forberedelsesexamen har opnaaet i disse Fag, blive at medoptage i hans Examensbevis for Skolelærereksamen og at beregne med ved Beregningen af hans Hovedkarakter ved denne.

Denne Bestemmelse har efterhaanden viist sig at være til stor Skade for de vordende Skolelæreres grundige Uddannelse, og dette er fremtraadt des klarere, jo mere Antallet af dem, der benytte sig af denne Anordnings Bestemmelser, er tiltaget, og deres Tal er i de sidste Aar begyndt at tiltage i en foruroligende Grad, fordi det mere og mere er gaaet op for Folks Bevidsthed, at denne Anordning aabner Udgang til at slippe betydelig lettere fra Examen.

Dels ere nemlig Forordningerne ved Forberedelsesexamen i de paagjældende Fag ikke